

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

Eđitime Erken Eđitimle Bařla

Sincap Simsim'in Telaşlı Günü

**“Bu yayın, Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin ortak finansmanıyla hazırlanmıştır.
Yayının içeriği yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde Avrupa Birliđi ve
Türkiye Cumhuriyeti’nin resm görüřünü yansıtmac zorunda deđildir.”**

Sincap Simsim'in Telaşlı Günü

Taşınmaya çok az kalmıştı.

Yarın sabah Sincap Simsim ailesiyle yola çıkıyordu.

Oldukça heyecanlıydı. Ama bir o kadar da tedirgin.

Neden mi?

Çünkü doğduğundan beri bu ormandaydı.

Dokunmadığı yaprak, tırmanmadığı ağaç yoktu.

Evinden daha fazla sevdiği bir başka kovuk da olmamıştı.

Evinden ayrılmak istemiyordu.

Oldukça düşünceliydi.

Babası düşünceli düşünceli oturan Sincap Simsim'e,
"Hadi hazırlan, çok zamanımız yok!" diye seslendi.

Bütün aile eşyalarını topluyordu.

O sırada Simsim'in aklına evini sırtında taşıyan arkadaşı
kaplumbağa Ponpit geldi.

Kararını verdi. O da arkadaşı gibi evini yanına alacaktı.

Hemen başladı eşyaları kutulara koymaya.
Kitaplarını, diş fırçasını, diş macununu, uyku yastığını,
geçen kış ceviz kabuğundan yaptığı gece lambasını,
kırk yamalı battaniyesini...

A vibrant, stylized illustration of a wooden cart or boat. The cart is made of dark brown wood with a curved front. A large, yellow tarp is draped over the sides, secured with white ropes. A blue and green striped scarf with a purple top is draped over the top of the cart. A green and yellow striped blanket is visible in the bottom right corner. The background is a deep blue, suggesting a night sky with a crescent moon on the left. The overall style is reminiscent of a children's book illustration.

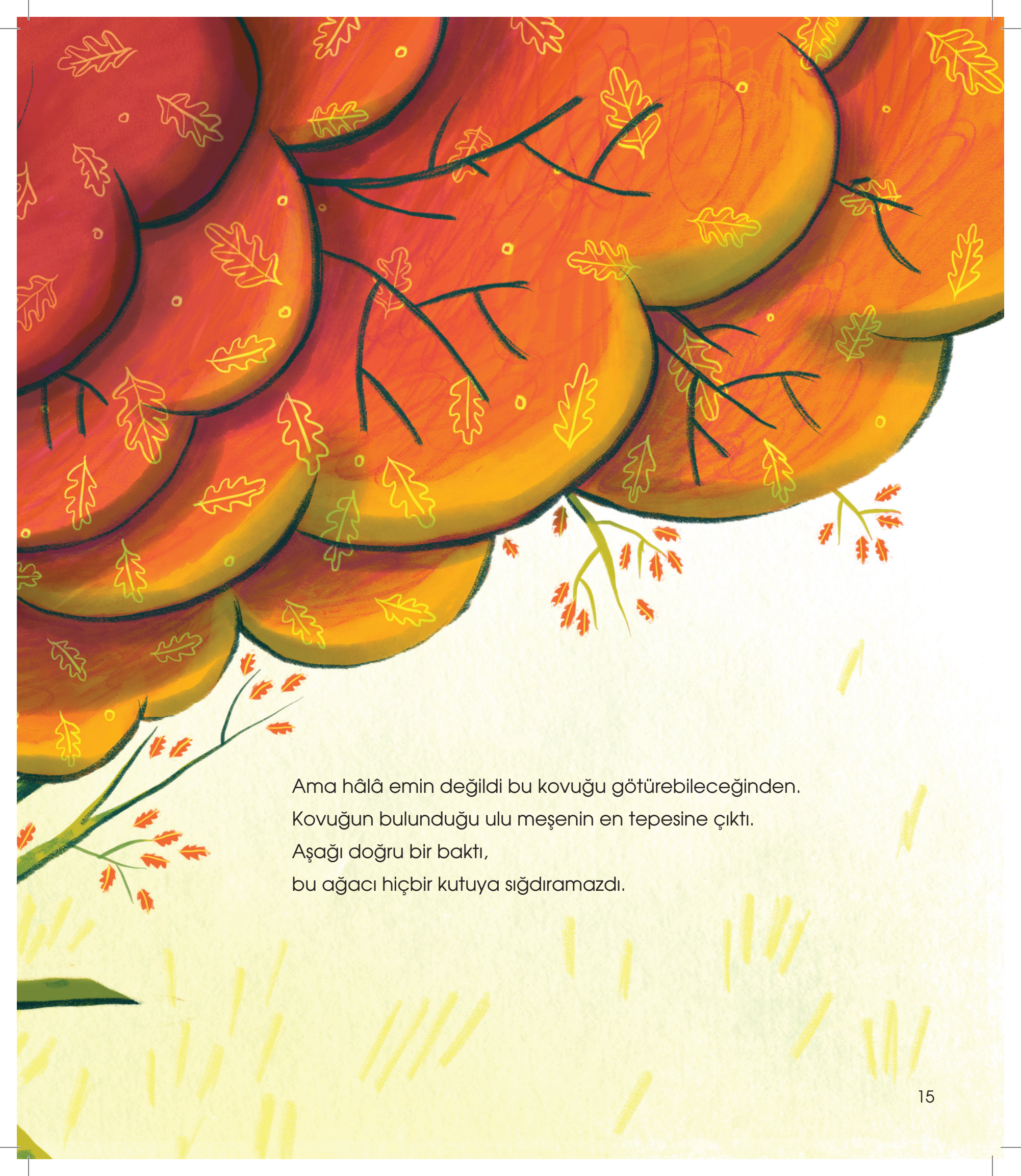
Sonra daha büyük şeylere geldi sıra.
Yatağını, kitaplığını, dolabını, masasını
yani taşınabilecek her şeyi kolilere sığdırdı.
Geride hiçbir eşyasını bırakmak istemiyordu.
Yeni yerde kutudan çıkaracağı her şey
ona buraların havasını, kokusunu hatırlatacaktı.
Kendini daha güvende hissedecekti.

Tek tek eşyaların paketlenmesi bitmişti ama evini nasıl götürecekti?
Karga dostundan yardım istemeye karar verdi.
Parlak renkteki her şeyi toplamaya bayılırdı karga.
Ondan aldığı rengârenk yıldızlı kâğıt parçalarıyla
bir çirpıda kapladı kovuğun her yanını.
Kargaya da teşekkür etmek için uzattı bir torba fındığı.

Ama hâlâ emin değildi bu kovuğu götürebileceğinden.
Kovuğun bulunduğu ulu meşenin en tepesine çıktı.
Aşağı doğru bir baktı,
bu ağacı hiçbir kutuya sığdıramazdı.

Aşağı bir hızla indi.
Bütün kutuları tek tek boşalttı,
eşyaları eski yerine yerleştirdi.

Yuvasıyla vedalaşmak için bir fikir geldi aklına.
Kocaman bir kâğıt aldı önüne ve başladı çizmeye.
Evin her köşesini en ufak ayrıntısına kadar çizdi.
Teker teker boyadı çizdiklerini.
Yeni evinde yapacağı ilk işi çok iyi biliyordu.
Bu resmi güzelce asacaktı duvarına.

Taşınmaya çok az kalmıştı.
Yarın sabah Sincap Simsim ailesiyle yola çıkıyordu.
Oldukça heyecanlıydı. Ama bir o kadar da tedirgin.
Neden mi?
Çünkü doğduğundan beri bu ormandaydı.
Dokunmadığı yaprak, tırmanmadığı ağaç yoktu.
Evinden daha fazla sevdiği bir başka kovuk da olmamıştı.
Evinden ayrılmak istemiyordu.
Oldukça düşünceliydi.

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

unicef
her çocuk için

